

Ferdynand Rymarz

Izba lubelska

Palestra 26/4-5(292-293), 97-100

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rys dziejów Gdyni II Rzeczypospolitej, nie pomijając również dużego wkładu pracy adwokatów gdyńskich w rozwój miasta.

W spotkaniu wzięło udział także wielu członków Koła Starych Gdynian, żywych świadków historii tego miasta, a nadto sędziowie, prokuratorzy i radcowie prawni. Ożywiony przebieg dyskusji zaproszonych gości świadczył o aktualnym zapotrzebowaniu społecz-

nym na tematy związane z Gdynią tamtych lat.

Dziekan Rady Adwokackiej adw. S. Gołata w serdecznych słowach podziękował wszystkim zebrany za aktywny udział w spotkaniu, wyrażając zarazem przekonanie, że tego rodzaju spotkania przyczynią się do lepszego poznania historii Polski.

adw. Jerzy Lipski

Izba Iubelska

1. Świadczenia na cele publiczne. Uchwałą Rady Adwokackiej w Lublinie z dnia 20 lipca 1981 roku została przekazana na konto budowy pomnika działacza ludowego i premiera rządu w okresie II Rzeczypospolitej Wincentego Witosa kwota 5000 zł, a uchwałą Rady z dnia 24 sierpnia 1981 roku — na rzecz budowy pomnika Powstańców Warszawy kwota 30 000 zł.

2. Opiniowanie projektów zmian w kodyfikacjach karnych. Z inicjatywy Rady Adwokackiej w Lublinie została powołana w dniu 28 września 1981 r. Komisja, której zadaniem było opracowanie uwag, opinii i propozycji do projektu zmian kodeksu karnego, kodeksu postępowania karnego, kodeksu karnego wykonawczego, a także ustawy o obsłudze prawnej i samorządzie radców prawnych. Komisji przewodniczył wicedziekan adw. Józef Blacha, a w jej skład wchodził adwokaci: Ireneusz Bieniaszkiewicz, Mieczysław Czekał, Mieczysław Jurkiewicz, Ferdynand Rymarz, Michał Wójcik i Krzysztof Zawadzki.

W toku kilku posiedzeń Komisja opracowała szereg uwag do projektów tych aktów prawnych i przekazała je do Naczelnej Rady Adwokackiej oraz Departamentu Prawnego Ministerstwa Sprawiedliwości.

3. Wybory Zarządu Okręgu Stowarzyszenia Adwokatów i Aplik. Adw. Z inicjatywy przedstawicieli Tymczasowego Zarządu Ok-

regu Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich w Lublinie: adw. adw. Edwarda Młynarskiego, Jerzego Muchorowskiego i Edwarda Piwińskiego odbyło się w dniu 17 października 1981 r. w lokalu Rady Adwokackiej w Lublinie zebranie wyborcze Zarządu Okręgu.

Prowadzący obrady adw. Edward Młynarski poinformował zebranych o fakcie zarejestrowania Okręgu Stowarzyszenia w Wydziale Spraw Społeczno-Administracyjnych Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie oraz powitał zaproszonego gościa, członka Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” w Lublinie mgra Włodzimierza Blajerskiego, będącego zarazem delegatem na Krajowy Zjazd i współprzewodniczącym Zespołu IX do spraw praw obywatelskich i praworządności.

Zabierając głos Włodzimierz Blajerski przedstawił w interesującej formie przebieg Krajowego Zjazdu, omówił ważniejsze uchwały, zwłaszcza dotyczące problemów praworządności, i odpowiedział na liczne pytania adwokatów. Wyraził pogląd, że praworządność w naszym państwie to nie tylko kwestia zmian kadrowych w resorcie wymiaru sprawiedliwości i w aparacie ścigania, ale także potrzeba zmian strukturalnych w systemie prawa, poczynając od Konstytucji, która powinna zapewnić faktyczną równość wszystkich wobec prawa, a kończąc na kodyfikacjach i innych aktach prawnych.

Nawiązując do naszych spraw adwokackich, mówca stwierdził, iż cieszy się, że może być obecny wśród przedstawicieli zawodu, który potrafił przebieść przez ubiegły niesprzyjający okres swobodę wypowiedzania myśli, że środowisko adwokackie pogłębia ten kierunek przez powołanie do życia Stowarzyszenia, będącego częścią ogólnopolskiego nurtu demokratycznych przemian w kraju. Wyraził również przekonanie, że zapowiedziana przez Stowarzyszenie współpraca z NSZZ „Solidarność” będzie kontynuowana z korzyścią dla obu stron, albowiem podobnie jak Stowarzyszeniu potrzebne jest w jego działalności oparcie się na silnym, ogólnopolskim Związku, tak samo i „Solidarność” oczekuje od członków Stowarzyszenia wysoko kwalifikowanej pomocy prawnej.

Z zarysem programu Stowarzyszenia, wynikającym ze statutu i dyskusji zebrania z 21 marca br., zapoznał słuchaczy adw. Jerzy Muchorowski. Mówca podkreślił potrzebę współdziałania Stowarzyszenia z siłami postępowymi w odrodzeniu narodowym, konieczność działań na rzecz obrony prawdy historycznej, współdziałania z Zarządem miejscowego Regionu NSZZ „Solidarność”, z miejscowym środowiskiem uniwersyteckim oraz ze związkami twórczymi działającymi w naszym regionie. Członkowie Stowarzyszenia powinni łączyć się i występować odważnie przeciwko złu i bezprawiu, przeciwno naruszaniu praworządności, powinni też działać na rzecz propagowania i przestrzegania praw obywatelskich. Adw. Muchorowski mocno podkreślił potrzebę działania na rzecz poprawy trudnej sytuacji materialnej adwokatów. Nie można dopuścić do tego, żeby adwokat otrzymywał jedynie nieco ponad 1/3 swoich obrotów, reszta zaś żeby była przeznaczana na inne cele. Wiele do zyczenia pozostawia również wyposażenie techniczno-biurowe i warunki pracy adwokatów w sądach i

zespołach. Poważnie dokucza brak kserografu, ułatwiającego adwokatowi sporządzenie retent.

W żywej dyskusji podnoszono sprawy z zakresu programu działania Stowarzyszenia, sprawy bytowe adwokatury, postulowano przywrócenie indywidualnej praktyki adwokackiej i powołanie spółek adwokackich, istniejących obok zespołów adwokackich. Podnoszono również kwestie krytyczne wobec postaw niektórych adwokatów w kontekście ich dawnych i obecnych poglądów. Dyskutanci (adw. adw.: Lubomir Stryjecki, Marian Rejniewicz i Stanisław Skiba) prezentowali tezę, że nie można powierzyć funkcji we władzach tym osobom, których postawa w przeszłości pozostaje w sprzeczności z ich obecnie głoszonymi poglądami.

Adw. Wojciech Jarosławski, nawiązując do krytykowanych postaw konformistycznych, stwierdził, że istotą pracy i działalności adwokata jest duża odwaga cywilna w obronie człowieka i bezkompromisowość w dociekaniu prawdy. Ryzyko narażenia się władzom, urzędowi czy osobom musi być wkalkulowane w działalność adwokacką. Stowarzyszenie jest powołane m.in. po to, by bronić swoich członków w sytuacjach konfliktowych wynikłych na tle wykonywania obowiązków zawodowych.

W imieniu Rady Adwokackiej wystąpił dziekan Jerzy Markiewicz, który powiedział, że zarówno Rada jak i on sam nie zmienili swojego stosunku do Stowarzyszenia. Organizacja ta była od początku popierana przez samorząd lubelski i tak będzie również w przyszłości. Dziekan widzi dużą rolę Stowarzyszenia na polu działalności kulturalnej i pozazawodowej adwokatów, w organizowaniu klubów i zjazdów adwokatów pisarzy, plastyków i miłośników muzyki. Scharakteryzował również ciągle pogarszającą się sytuację bytową adwokatów i poinformował zarazem, że NRA czyni wiele

wysiłków, by poprawić ten stan rzeczy, jednakże wysiłki te nie wywołują u władz odpowiedniego rezonansu.

Adw. Mieczysław Jurkiewicz zapoznał słuchaczy z tokiem prac legislacyjnych nad projektem prawa o adwokaturze, postulował potrzebę powołania Komisji Interwencyjnej przy Radzie Adwokackiej oraz popularyzowanie działalności Stowarzyszenia na łamach prasy.

Do projektu prawa o adwokaturze, a zwłaszcza do postanowień o wykonywaniu zawodu wyłącznie w zespołach adwokackich, krytycznie odnieśli się adwokaci: Ryszard Piwiński, Zbigniew Banaszkiewicz i Kazimierz Krzymowski, którzy postulowali wprowadzenie obok zespołów adwokackich innych form wykonywania zawodu, mianowicie w spółkach adwokackich i indywidualnych kancelariach. Argumentowali to względami ekonomicznymi, gdyż zespoły adwokackie w ich aktualnej postaci nie zabezpieczają spraw bytowych adwokatów (potrącenia na inne cele sięgają już 60%), a także dobrem klienta i szerszą możliwością swobody wyboru adwokata.

Adw. Wiesław Kamiński skoncentrował się na niektórych tezach programowych Stowarzyszenia uważając, że najistotniejsze z nich to te, które zmierzają do działań na rzecz zmian prawnych w strukturze i formie wymiaru sprawiedliwości. Widzi on także potrzebę nazwiązania współpracy między Zarządem Okręgu Stowarzyszenia a Zarządem Regionu NSZZ „Solidarność” w Lublinie, miejscowym środowiskiem uniwersyteckim i związkami twórczymi działającymi w regionie. Nawijając do wypowiedzi krytycznych, mówca podniósł, że sprawa oceny postaw niektórych kolegów jest niezmiernie delikatnym zagadnieniem i że jest to raczej kwestia sumienia określonej osoby. Wszyscy popełniamy jakieś błędy, rzecz jednak w tym, by ich w przyszłości nie powtarzać.

Podsumowując dyskusję adw. Edward Młynarski podniósł, że Stowarzyszenie daje szanse zintegrowania środowiska adwokackiego, które dotychczas nie miało wielu okazji, aby występować w pełnym gremium. Między innymi występujący w czasie dyskusji nurt krytyczny jest dobitnym argumentem przemawiającym za potrzebą istnienia forum swobodnej wymiany myśli i poglądów.

W wyniku tajnych, demokratycznych wyborów — oddzielnie na prezesa i oddzielnie na członków Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego — wybrano: prezesem Zarządu Okręgu — adw. Jerzego Muchorowskiego; członkami Zarządu: adwokatów Andrzeja Ślaskiego, Edwarda Młynarskiego, Wiesława Kamińskiego i Witolda Rychtera; członkami Komisji Rewizyjnej: adwokatów Wandę Dolińską, Wojciecha Jarosławskiego i Henryka Niemierskiego; członkami Sądu Koleżeńskiego: adwokatów Mieczysława Jurkiewicza, Leszka Bindasa, Zbigniewa Pikulińskiego, Mariana Księżopolskiego i Mariana Rejniewicza. Funkcję rzecznika prasowego Zarządu Okręgu Stowarzyszenia powierzono adw. Ferdynandowi Rymarzowi.

4. Stowarzyszenie Adwokatów w rocznicę niepodległości 11 listopada. W 63 rocznicę odzyskania niepodległości Polski Zarząd Okręgu Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich w Lublinie, wspólnie z Zarządem Oddziału Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków „Pro Musica” i NSZZ „Solidarność” przy Filharmonii Lubelskiej, przygotował dla mieszkańców miasta Lublina uroczysty koncert muzyki polskiej.

Słowo o Rzeczypospolitej wygłosił prezes Zarządu Okręgu Stowarzyszenia adw. Jerzy Muchorowski. Prelegent o mówił tło historyczne czasów poprzedzających odzyskanie niepodległości, dążenia i czynną walkę ugrupowań

patriotycznych o wolną i niepodległą ojczyznę oraz o scalenie ziem polskich rozdartych trzema zaborami. Na tle epoki scharakteryzował sylwetki wielkich Polaków: Józefa Piłsudskiego i Romana Dmowskiego, których wkładu w odzyskanie niepodległości nie sposób przecenić.

W koncercie prowadzonym przez Tadeusza Rokickiego, reprezentującego Stowarzyszenie Polskich Artystów Muzyków, znalazła się muzyka polska nawiązująca do czasów niewoli i czasów porobiorowych.

Andrzej Gierulski (fortepian) wykonał menueta G-dur i miniaturę fortepianową „Legenda” Ignacego Jana

Paderewskiego oraz mazurka op. 50 Karola Szymanowskiego, a Maria Świeca (skrzypce) i Corolli Świeca (fortepian) wykonali drugą część Koncertu Henryka Wieniawskiego d-mol, tzw. Romans Wieniawskiego, oraz Kujawia-ka i Obertasa tegoż kompozytora.

Po zakończeniu koncertu, późnym wieczorem 11 listopada 1981 r., grupa adwokatów uczestnicząca w koncercie udała się na plac Litewski, gdzie przed Grobem Nieznanego Żołnierza i pomnikiem Konstytucji 3 Maja, w blasku płonących zniczy, chwilą zadumy oddała hołd nieprzemijającym wartościom naszej spuścizny narodowej.

adv. Ferdynand Rymarz

Adw. Jan Tracewski

(1904—1980). W dniu 6 września 1980 r. zmarł w Olsztynie w wieku 76 lat adw. Jan Tracewski, członek byłego Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Mora-gu.

Adw. Jan Tracewski urodził się 26 września 1904 r. w Wilnie. Studia prawnicze na Uniwersytecie im. Stefana Batorego ukończył w 1931 r. Po studiach rozpoczął aplikację sądową w okręgu Sądu Apelacyjnego w Wilnie, a po jej ukończeniu został mianowany w 1935 r. asesorem sądowym w okręgu Sądu Apelacyjnego w Wilnie. Obowiązki sędziego pełnił w Sądach Grodzkich w miejscowościach: Ejszyszki, Łyntupy, Wilejka, Opsa i Danilowicze.

Wobec niesprzyjającej wówczas atmosfery do pracy w sądownictwie Jan Tracewski zwolnił się z sądownictwa i przeszedł do adwokatury z dniem 15 października 1937 r. Uchwałą Rady Adwokackiej w Wilnie został wpisany na listę adwokacką z siedzibą w Brasławiu. Praktykę adwokacką odbywał do wybuchu wojny w 1939 roku.

W 1947 roku adw. Jan Tracewski

Izba olsztyńska
rozpoczął aktywną działalność społeczno-polityczną jako członek Stronnictwa Demokratycznego w Olsztynie oraz jako radny Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie, pełniąc w niej funkcje przewodniczącego Komisji Finansów, Budżetu i Planu. Jednocześnie zatrudniony był jako radca prawny w wielu instytucjach uspołecznionych.

Uchwałą Rady Adwokackiej w Olsztynie z dnia 10 października 1955 r. Jan Tracewski został wpisany na listę adwokatów z siedzibą w Mora-gu, gdzie rozpoczął praktykę w Zespole Adwokackim Nr 1 w Mora-gu.

Ciężkie przeżycia w czasie okupacji nadważyły zdrowie adw. Tracewskiego, coraz częściej zapadał na zdrowiu i w końcu z dniem 26 września 1969 r. przeszedł na rentę inwalidzką. Zły stan jego zdrowia nie pozwolił mu już pracować w zawodzie adwokackim.

Adwokat Jan Tracewski za swoją działalność zawodową i społeczną został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Zmarł pozostawiając żonę i syna.
Cześć Jego pamięci!

adv. Henryk Pietrasiuk